

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

XXIII. Peregrinus cruciarius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

XXIII.

Peregrinus cruciarius.

CIVITATĒM PEREGRINUS USURPANS, VÆNEAT. LICEAT
IN MATRIBUS ADULTERIA VINDICARE, ET DE IN-
JUSTO SUPPLICIO TRIBUNOS APPELLARE. Qui videba-
tur de civibus natus, cum absente patre eam, quæ mater videbatur,
in adulterio deprehensam insequeretur armatus, ait illa, Non es
meus. perseveravit & occidit. Postea judicio peregrinus pronuntia-
tus, emptus est ab interfactæ patre: ab eodem agitur in cruce.
Reversus peregre is, qui videbatur, appellat tribunos de injusto
supplicio.

PRO PEREGRINO.

VIx dum reversus in patriam, si tamen hanc adversa-
rii ¹ vel meam patriam ² esse contendunt, parabam,
tribuni, cognito filii mei casu, appellare vos de injusto
supplicio servitutis: sed quatenus ³ sacer sœvit, ut nec
generum vellet agnoscere, vel nepotem, det & mihi ve-
niām doloris, si non desum filio, bene de me, bene de le-
gibus merito, cum ipse vindictam quærat exigere filiæ,
vel nocenti. Hujus ego legibus filiam duxi, eamque præ-
gnantem simul vidimus, & uteri decem menses ambo nu-
meravimus, & ⁴ natum ex ea pignus accepimus. Sed, cum
me necessitas peregrinationis abduceret, commendavi avo
filium meum, adolescentulo præcepi, ⁵ in domo partibus
fungeretur: & ut plus illis necessitatis imponerem, sen-
tentiam vestræ legis ingessi: denuntiavi postremo, futurum
ipsius crimen, si non patri paruisset & legi. Adulteram,
quæ per insanam libidinem, stimulis tanti furoris exarserat,
ut nec se jam agnosceret, interemit. Peregrinus esse filius
meus post adulterium matris suæ cœpit. Occidit, inquit,
filiam meam. Grave est, tribuni, in servitute defendere

quod

1 Vel meam patriam.] Forte: ni ta-
men hanc adversarii nec meam patriam esse
contendunt. Gron.

2 Eſſe contendunt.] Fortassis melius,
concedunt. Pith.

3 Sacer sœvit, ut nec generum.] Lege:
quatenus sacer sœvit, ut nec generum vellet

agnoscere nec nepotem. Vel sœvit, & velit.
Gronov.

4 Natum ex ea pignus accepimus.] Suscep-
imus, vel exceptimus. Idem.

5 In domo partibus fungeretur.] Deest
meis, vel patris. Idem.

quod in libertate commiseris. Merito mulier suos jam negabat esse, quos læserat: ipsa post tantum furorem, jam sua non erat. Illa dixit, meus non est: at ego dico, meus es. Mater armatum timuit, sed pater servientem (quod est magus) agnoscit.

XXIV.

Indemnatus carnificem recusans.

Lege indemnatorum, interficiendum pater filium carnifici tradidit.

Ille vult manu patris interfici: pater ipse, qui fuerat offensus, ultra se non posse facere, quod cœperat, confitetur.

PRO FILIO.

QUAM morigerum sibi filium senex iste formarit, nolo alius indicium, quam, ¹ quod nec patrem lædere, nec mortem recusavit. Mori jussus adolescens, in primis adhuc annis, quo tempore & vita charissima est, & mors acerba, ² non quæro vitam. Si potest fieri, ad hostiam quam diis penatibus vovit, satis sibi fiat meo sanguine, immo & ipse suo: dum non per manum vilem jus pietatis infuscet: quia nec juris ratio permittit, ut adhibeat adversum eum carnifex, ³ in quem non fuit judex. Faciat vitæ finem, qui originem fecit: non de morte cum patre, ⁴ sed de mortis patris genere dissentio. Eripere vis vitam, quam dedisti: non inficiabor, ⁵ quid per alterum petis? Jus, quod tibi vindicas, experire, nemo te prohibet: occide, si potes: confitere, non potes. Nemo unquam magistratum fecit vicarium, nec in alio militavit, nec ⁶ sacra gentilitia inseriva-

¹ Quod nec patrem lædere.] Scribe: quam quod, ne patrem læderet, nec mortem recusavit. Idem.

² Non quæro vitam. Si potest fieri, ad hostiam.] Possis malle, non queror, expuncto tu vitam. Sic Decl. 27. Hic vivere jubetur & queritur. Sed quod sequitur. non est arbitrarium. Lege: Si potest, feriat hostiam, quam diis penatibus vovit. Satis sibi faciat meo sanguine, immo & ipse suo: dum non per manum vilem jus potest infuscet. Idem.

³ In quem non fuit judex.] Suspicio: in quem non sed sit judex. Idem.

⁴ Sed de mortis patris genere.] Lego, sed de mortis genere, & paulo post, quid per alterum petis? jus quod tibi vindicas & Pithœus.

⁵ Quid per alterum petis? jus, quod tibi vindicas, experire.] Male Pithœus. Nullum jus petebat pater. Vitam petebat, tanquam creditum. inde illud, non inficiabor. At jus experiri proprium & signatum, diximus in Observationibus. Gronovius.

⁶ Sacra gentilicia inseriva.] Scribe: inseriva. Deinde: Vita mihi tolli, sed manu paterna debet. Idem.